

FILHARMONIA
SZCZECIN

WWW.FILHARMONIA.SZCZECIN.PL

Szanowni Państwo,

dobrym obyczajem przyjętym w salach koncertowych jest oklaskiwanie wykonawców wieloczęściowego utworu dopiero po jego zakończeniu.

Krótkie przerwy między poszczególnymi częściami wypełnione są ciszą.

Brawa między częściami, a jeszcze gorzej – w trakcie dłuższej pauzy mogą rozproszyć wykonawców oraz innych słuchaczy, a przez to zburzyć budowane przez muzykę napięcie i nastrój.

Szanowni Melomani,

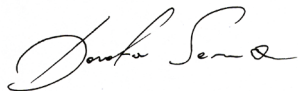
za nami kolejny sezon artystyczny w Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie. Chociaż niezmiennie od siedemdziesięciu lat zapewniamy słuchaczom muzyczne wędrówki w czasie i przestrzeni, to jednocześnie podążamy za zmianą, która, jak trafnie zauważył Heraklit z Efezu, jest jedyną stałą rzeczą w życiu.

Mijający sezon to czas wielu wyzwań – w tym tych najciekawszych, bo muzycznych. Mogliśmy prezentować po raz pierwszy w Szczecinie niezwykle dzieła muzyczne, podejmować ważne tematy społeczne, pochylać się nad nieznaną historią czy wreszcie wywoływać uśmiech, dać chwilę ukojenia i miejsce na dobre spotkanie.

Mimo wielu obaw i nie zawsze optymistycznych prognoz cieszyliśmy się Państwa obecnością oraz faktem, że do grona stałych słuchaczy dołączają kolejni poszukiwacze dobrych dźwięków. Dziękujemy za Państwa uwagę, życzliwość i niesłabnące owacje. Wyczekujemy kolejnego spotkania w jubileuszowym sezonie, kiedy to wspólnie będziemy świętować 75. urodziny Orkiestry Symfonicznej i 70 lat Filharmonii w Szczecinie.

Zawsze wrażliwi na szczególne potrzeby i na nasze otoczenie, stali w realizacji śmiałych wizji artystycznych nadal będziemy się zmieniać wiedząc, że zgodnie z myślą Gandhiego najpierw sami musimy stać się zmianą, do której dążymy w świecie.

Dyrektor Filharmonii im. M. Karłowicza

A stylized, handwritten signature in black ink, appearing to read "Jolanta Sena". The script is fluid and cursive, with a large, sweeping initial 'J'.

16 czerwca 2023 roku
Piątek – godz. 19.00

GRANDIOSO **Zakończenie sezonu | BRAHMS | ELGAR**

Orkiestra Symfoniczna
Filharmonii im. M. Karłowicza w Szczecinie

Sarah Christian skrzypce
Maximilian Hornung wiolonczela

Rune Bergmann dyrygent

W programie:

JOHANNES BRAHMS

Koncert podwójny a-moll

na skrzypce, wiolonczelę i orkiestrę op. 102 [33']

- Allegro
- Andante
- Vivace non troppo

/przerwa/

EDWARD ELGAR

Wariacje „Enigma” op. 36 [32']

- Andante (Theme)
- L'istesso tempo („C.A.E.”)
- Allegro („H.D.S.-P.”)
- Allegretto („R.B.T.”)
- Allegro di molto („W.M.B.”)
- Moderato („R.P.A.”)
- Andantino („Ysobel”)
- Presto („Troyte”)
- Allegretto („W.N.”)
- Adagio („Nimrod”)
- Intermezzo: Allegretto („Dorabella”)
- Allegro di molto („G.R.S.”)
- Andante („B.G.N.”)
- Romanza: Moderato („***”)
- Finale: Allegro – Presto („E.D.U.”)

SARAH CHRISTIAN

Sarah Christian jest solistką, koncertmistrzynią Deutsche Kammerphilharmonie Bremen, kame-
ralistką i dyrektorem artystycznym kameralnego festiwalu w swym rodzinnym Augsburgu.

W 2017 roku zajęła II miejsce w konkursie muzycznym ARD (I nagrody wówczas nie przyznano),
zdobyła także nagrodę publiczności, a członkowie Münchener Kammerorchester uhonorowali ją
nagrodą specjalną. Wcześniej odnosiła sukcesy w wielu innych międzynarodowych konkursach
– należy tu wspomnieć m.in. Michael Hill Competition w Nowej Zelandii, Konkurs im. Johannesa
Brahmsa w Pörschach (Austria) i Konkurs im. Feliksa Mendelssohna Bartholdy'ego w Berlinie.
W 2008 roku salzburskie Mozarteum przyznało jej Medal Yehudi Menuhina.

Do swych najważniejszych nauczycieli artystka zalicza Igora Ozima z Mozarteum i Antje Weihaas
z Hochschule für Musik „Hanns Eisler” w Berlinie (jej asystentką była w latach 2013–2016).
Licznych inspiracji dostarczyły jej kursy mistrzowskie Thomasa Brandisa, Donalda Weilersteina,
Rainera Schmidta, Maxima Vengerova i Miriam Fried.

Od 2013 roku Sarah Christian jest pierwszą koncertmistrzynią Deutsche Kammerphilharmonie
Bremen. Koncertowała w wielu krajach Europy oraz w Chinach, Japonii, Ameryce Południowej
i USA. W 2017 roku była koncertmistrzynią BBC Symphony Orchestra (koncert w ramach BBC
Proms w Londynie), grała w „Szeherazadzie” Rimskiego-Korsakowa pod batutą Jamesa Gaffiga-
na. W 2018 roku zadebiutowała w Carnegie Hall z Bayerische Staatsorchester.

W rodzinnym Augsburgu zainicjowała cykl koncertów kameralnych, kierowanych wspólnie
z Maximilianem Hornungiem. Założony przez nią Franz Ensemble nagrywa dla wytwórni MDG
mało znaną muzykę kameralną: utwory Ferdinanda Riesa (2019) i Franza Berwalda (2020) –
pierwszą z płyt nagrodzono OPUS Klassik (2020). Prasa wysoko oceniła także debiutancką płytę
solistki (GENUIN 2017) z I Sonatą f-moll Prokofiewa i Fantazją C-dur Schuberta.

Od 2019 roku Sarah Christian wykłada w Staatliche Hochschule für Musik und Darstellende
Kunst w Stuttgarcie.

MAXIMILIAN HORNUNG

Dzięki swej imponującej muzykalności, instynktownemu wyczuciu stylu i niezwyklej dojrzałości artystycznej Maximilian Hornung podbił serca słuchaczy na całym świecie. Wśród znakomitych dyrygentów, z którymi współpracował, znaleźli się m.in. Esa-Pekka Salonen, Semyon Bychkov, Bernard Haitink, Daniel Harding, Yannick Nézet-Séguin, Mariss Jansons, Manfred Honeck, Antonello Manacorda, Mario Venzago, Jonathan Nott, Kristjan Järvi, Andrew Manze, Krzysztof Urbanski i Robin Ticciati.

Jako kameralista gra z najwybitniejszymi muzykami – są wśród nich Anne-Sophie Mutter, Yefim Bronfman, Lars Vogt, Jörg Widmann, Hélène Grimaud, Christian Tetzlaff, Lisa Batiashvili, Antje Weithaas, François Leleux, Herbert Schuch i Tabea Zimmermann. Występował z Arcanto Quartet i Cuarteto Casals, pojawia się na licznych festiwalach (m.in. w Schwetzingen, Salzburgu, Meklemburgii, Rheingau, Lucernie, Verbier, Ravinii i Hong Kongu). Regularnie gości na renomowanych estradach – tu wymienić należy filharmonie w Berlinie, Kolonii i Essen, wiedeński Musikverein, londyńską Wigmore Hall i Concertgebouw w Amsterdamie.

Jego obszerna dyskografia obejmuje koncerty solowe oraz dzieła kameralne. Już pierwszy album Hornunga otrzymał prestiżową nagrodę ECHO Klassik (Sony 2011), podobnie uhonorowano jego kolejną płytę, zawierającą Koncert wiolonczelowy h-moll Dvořáka. Wysoko oceniono również interpretacje dzieł Richarda Straussa (Sony 2014), koncertów Haydna (Sony 2015) oraz nagranie Kwintetu fortepianowego A-dur „Pstrąg” Schuberta (Deutsche Grammophon 2017), dokonane z udziałem m.in. Anne-Sophie Mutter i Daniła Trifonova.

Urodzony w Augsburgu wirtuoz naukę gry na wiolonczeli rozpoczął jako ośmiolatek. Jego nauczycielami byli Eldar Issakadze, Thomas Grossenbacher i David Geringas. W 2005 roku zwyciężył w Deutscher Musikwettbewerb, jako wiolonczelista Tecchler Trio w 2007 roku zdobył pierwszą nagrodę na Konkursie Muzycznym ARD w Monachium. W wieku zaledwie 23 lat został pierwszym wiolonczelistą Orkiestry Symfonicznej Radia Bawarskiego. Wiosną 2022 roku objął kierownictwo artystyczne festiwalu muzycznego w Traunstein (Bawaria).

RUNE BERGMANN

Dyrektor artystyczny i główny dyrygent Orkiestry Symfonicznej Filharmonii w Szczecinie. Pełni jednocześnie funkcję dyrygenta szwajcarskiej Argovia Philharmonic i dyrektora muzycznego kanadyjskiej Calgary Philharmonic Orchestra.

Pełna energii osobowość, wszechstronność i obszerny repertuar – klasyczny, romantyczny, operowy, współczesny – stawiają Rune Bergmanna w szeregu najbardziej utalentowanych młodych skandynawskich dyrygentów.

W ostatnich sezonach koncertowych Rune Bergmann współpracował z uznanymi orkiestrami symfonicznymi i operowymi w Ameryce Północnej (m.in. w Baltimore, Detroit, Edmonton, Houston, New Jersey oraz Pacific Symphony Orchestra i New Mexico Philharmonic), w Europie zaś stanął na podium m.in. zespołów Bergen Philharmonic, Oslo Philharmonic, Münchner Symphoniker, Orchestra della Svizzera Italiana, Orquesta Sinfónica Portuguesa, Orquesta de Valencia i Staatskapelle Halle. Prowadził także przedstawienia „Cyrylika sewilskiego” i „Traviaty” w Norweskiej Operze Narodowej, zadebiutował w amerykańskiej Yale Opera w produkcji „Snu nocy letniej” Brittena, zrealizowanej przez Claudię Solti.

W sezonie 2022/2023 Rune Bergmann jako dyrygent gościnny ponownie stanie na podium orkiestr symfonicznych z Baltimore, Karoliny Północnej i Malagi. Zadebiutuje także z niedawno powstałą ADDA Simfònica w Alicante (Hiszpania). W 2018 roku ukazało się pierwsze nagranie Bergmanna z Orkiestrą Symfoniczną Filharmonii w Szczecinie, na którym znalazła się Symfonia e-moll „Odrodzenie” Mieczysława Karłowicza – utwór, który od tego czasu stał się głównym punktem repertuaru Bergmanna. Wcześniej w swojej karierze Rune Bergmann pełnił funkcję pierwszego kapelmistrza i zastępcy dyrektora muzycznego Theater Augsburg, był również głównym dyrygentem gościnnym Orkiestry Symfonicznej w Kownie, a także pomysłodawcą i dyrektorem artystycznym innowacyjnego norweskiego festiwalu Fjord Cadenza od chwili jego powstania w 2010 roku. Jest nadto utalentowanym multiinstrumentalistą. Gra na trąbce, fortepianie, skrzypcach i altówce, a jego pasją jest jazz.

GRANDIOSO

Zakończenie sezonu | BRAHMS | ELGAR

Koncert podwójny a-moll na skrzypce, wiolonczelę i orkiestrę op. 102 (1887) Johannes Brahms (1833–1897) to jedyne jego dzieło orkiestrowe powstałe w ciągu ostatnich dwunastu lat życia twórcy, tzn. już po napisaniu IV Symfonii e-moll. Niecodzienne zestawienie instrumentów solowych było powodowane tym, że kompozytor chciał zarówno odnowić zmałą przyjaźń ze skrzypkiem Josephem Joachimem, jak i spełnić prośbę Roberta Hausmanna o napisanie koncertu wiolonczelowego.

Brahms łączy tu barokową formę concerto grosso (w którym grupa solistów jest przeciwstawiona całemu zespołowi) z klasyczną formą koncertu. W 1779 roku Mozart stworzył Symfonię koncertującą Es-dur na skrzypce, altówkę i orkiestrę, prawie trzydzieści lat później Beethoven napisał Koncert potrójny C-dur na skrzypce, wiolonczelę, fortepian i orkiestrę – są to również wzory, do których Brahms postanowił nawiązać. Pewną trudnością (czy też wyzwaniem) było to, że skrzypce i wiolonczela nie są instrumentami kontrastującymi, lecz harmonijnie ze sobą współbrzmiały.

Koncert podwójny jest uznawany za arcydzieło, zarówno pod względem architektonicznej logiki, jak i romantycznej ekspresji. Jego dość chłodne przyjęcie było spowodowane tym, że dzieło wyprzedzało swoje czasy – nie tylko zestawieniem instrumentów solowych, lecz i solistycznym użyciem wiolonczeli. Przed Brahmem bowiem w drugiej połowie XIX wieku nie powstał w zasadzie żaden znaczący koncert na ten instrument, arcydzieło Dvořáka miało zaś zostać stworzone dopiero siedem lat później. Brahms z właściwą sobie skromnością pisał, że powinien był przekazać zamysł koncertu podwójnego komuś, kto lepiej zna oba instrumenty...

Podobnie jak Beethoven powierzył on prezentowanie tematów wiolonczeli; w przeciwieństwie jednak do swego poprzednika wykorzystał wszystkie jej rejestry. Aczkolwiek wiolonczela nie dominiuje nad skrzypcami, bywa niekiedy czymś więcej niż jedynie równorzędną ich partnerką. (33')

Sławne **Variations on an Original Theme op. 36** (znane zresztą powszechnie jako **Enigma Variations**) skomponował **Edward Elgar** (1857–1934) w roku 1899; zostały one wykonane w czerwcu następnego roku w Londynie pod dykcją Hansa Richtera. Cykl składa się z czterech wariacji na oryginalny temat (jak to zaznacza w przytoczonym tytule kompozytor), w których Elgar portretuje swych przyjaciół, nie tylko zresztą muzyków; im to właśnie utwór został zadedykowany. Twórca nie zdradził ich nazwisk – uznawszy tożsamość „bohaterów” dzieła za sprawę prywatną, postanowił je zataić, stąd każdą wariację określa jedynie pseudonim bądź inicjał. Skądinąd wiemy jednak, że pierwsza z nich odnosi się do żony Elgara, Alice; sławna wariacja dziewiąta „Nimrod” – do jego najbliższego przyjaciela A. J. Jaegera i przywołuje ich dyskusję o wolnych częściach utworów Beethovena; ostatnia wreszcie stanowi autoportret kompozytora.

Elgar pragnął, by utwór był interpretowany bez klucza biograficznego, po prostu jako dzieło autonomiczne. Nie znając postaci ukrytych w wariacjach, nie potraktujemy ich jako serii wizerunków, lecz raczej jako muzykę absolutną – będziemy zatem śledzić muzyczną strukturę i podążać za przekształceniami tematu i jego modyfikacjami dokonywanymi przez poszczególne grupy instrumentów. Niekiedy główna idea dźwiękowa jest w wariacjach mocno zakamuflowana, pojawia się pośrednio – podobnie jak główni bohaterowie dramatów Maeterlincka, którzy nigdy sami nie pojawiają się na scenie. Drugą zagadką związaną z utworem jest właśnie niejasne pochodzenie jego tematu w tonacji g-moll. Muzykologom nie udało się tego problemu przekonująco rozwikłać – przypuszcza się nawet, że owo źródło, którym Elgar miał się ponoć posłużyć, nigdy w istocie nie istniało... (32')

Piotr Urbański

Sehr geehrte Damen und Herren,

im Rahmen der Konzertsitten wird bekanntlich angenommen, dass erst nach Beendigung einer mehrsätzigen Komposition applaudiert werden darf.

Kurze Pausen zwischen den einzelnen Sätzen sind mit Stille gefüllt.

Der Beifall zwischen den Sätzen kann sowohl Musiker als auch andere Zuhörer verwirren und infolgedessen durch Musik geschaffene Spannung und Stimmung zunichte machen.

Verehrtes Publikum,

eine weitere Saison in der Mieczysław-Karłowicz-Philharmonie Szczecin liegt hinter uns. Bereits seit siebzig Jahren bieten wir Musikliebhabern konstant musikalische Reisen in Zeit und Raum und zugleich folgen wir dem konstanten Wandel, denn nichts ist so beständig – so Heraklit von Ephesus – wie der Wandel.

Die vergangene Spielzeit hat uns allen viel abverlangt – die interessantesten Herausforderungen betrafen die Musik selbst. Unsere Konzertprogramme enthielten außergewöhnliche Werke, die zum ersten Mal in Szczecin aufgeführt wurden. Wir konnten wichtige gesellschaftliche Themen aufgreifen, ein Licht auf unbekannte Seiten der Geschichte werfen, aber auch bei Ihnen ein Lächeln hervorrufen, einen Moment des Trostes bieten, einen Raum für gute Begegnungen vorschlagen.

Trotz vieler Befürchtungen und nicht immer hoffnungsvoller Vorahnungen haben wir uns über Ihre Anwesenheit gefreut – als auch über die Tatsache, dass sich zum Publikum unserer Stadt neue Gäste gesellen, die ebenfalls nach guten Tönen suchen. Wir bedanken uns für Ihre Aufmerksamkeit und Freundlichkeit, für Ihren unermüdlichen Beifall – und wir freuen uns auf Ihren Besuch in der kommenden Jubiläumssaison: Wir werden gemeinsam den 75. Geburtstag des Sinfonieorchesters und den 70. Jahrestag der Eröffnung der Philharmonie in Szczecin feiern können.

Stets sensibel für die besonderen Anforderungen sowie fürs Potential unserer Umgebung, stets bereit, kühne künstlerische Visionen umzusetzen, werden wir uns weiterhin verändern, eingedenk der Devise Gandhis: „Sei du selbst die Veränderung, die du dir wünschst für diese Welt“.

Direktorin der Karłowicz-Philharmonie

16. Juni 2023
Freitag – 19.00 Uhr

GRANDIOSO

Abschluss der Saison | BRAHMS | ELGAR

Sinfonieorchester
der Mieczysław Karłowicz Philharmonie Szczecin

Sarah Christian Violine
Maximilian Hornung Violoncello

Rune Bergmann Leitung

Programm:

JOHANNES BRAHMS

Doppelkonzert a-Moll

für Violine, Violoncello und Orchester op. 102 [33']

- Allegro
- Andante
- Vivace non troppo

/Pause/

EDWARD ELGAR

„Enigma“-Variationen op. 36 [32']

- Andante (Thema)
- L'istesso tempo („C.A.E.“)
- Allegro („H.D.S.-P.“)
- Allegretto („R.B.T.“)
- Allegro di molto („W.M.B.“)
- Moderato („R.P.A.“)
- Andantino („Ysobel“)
- Presto („Troyte“)
- Allegretto („W.N.“)
- Adagio („Nimrod“)
- Intermezzo: Allegretto („Dorabella“)
- Allegro di molto („G.R.S.“)
- Andante („B.G.N.“)
- Romanza: Moderato („***“)
- Finale: Allegro – Presto („E.D.U.“)

SARAH CHRISTIAN

Sarah Christian ist Solistin, Konzertmeisterin der Deutschen Kammerphilharmonie Bremen, Kammermusikerin und künstlerische Leiterin einer Kammermusikreihe in ihrer Heimatstadt Augsburg.

Aus dem ARD-Musikwettbewerb 2017 ging sie als 2. Preisträgerin hervor (ohne Vergabe des 1. Preises), sie gewann auch den Publikumspreis und den Sonderpreis des Münchener Kammerorchesters. Zuvor war sie bei zahlreichen anderen internationalen Wettbewerben erfolgreich, wie zum Beispiel bei dem Michael-Hill-Wettbewerb in Neuseeland, dem Brahms-Wettbewerb Pörtlach in Österreich und dem Mendelssohn-Bartholdy-Wettbewerb Berlin. 2008 wurde sie mit der Yehudi Menuhin Medaille der Universität Mozarteum Salzburg geehrt. Sarah Christian zählt zu ihren wichtigsten Lehrern Igor Ozim am Mozarteum sowie Antje Weithaas an der Hochschule für Musik „Hanns Eisler“ Berlin, deren Assistentin sie in den Jahren 2013–2016 war. Impulse und Inspirationen bekam sie auch in Meisterkursen bei Thomas Brandis, Donald Weilerstein, Rainer Schmidt, Maxim Vengerov und bei Miriam Fried. Seit 2013 ist Sarah Christian 1. Konzertmeisterin der Deutschen Kammerphilharmonie Bremen. Sie konzertierte in vielen Ländern Europas sowie in China, Japan, Südamerika und den USA. 2018 debütierte sie in der Carnegie Hall mit dem Bayerischen Staatsorchester. Bei den BBC Proms 2017 war sie Konzertmeisterin des BBC Symphony Orchestra und spielte „Scheherezade“ von Rimski-Korsakow unter der Leitung von James Gaffigan.

In ihrer Heimatstadt Augsburg initiierte sie eine Kammermusikreihe, die sie gemeinsam mit Maximilian Hornung gestaltet. Das von ihr gegründete Franz Ensemble nimmt selten gespielte Kammermusik – Werke von Ferdinand Ries (2019) und Franz Berwald (2020) – für das Label MDG auf. Das erste Album wurde mit dem OPUS Klassik 2020 ausgezeichnet. Auch ihre Debüt-CD (GENUIN 2017) mit Prokofjews Sonate Nr. 1 f-Moll und Schuberts Fantasie C-Dur wurde von der Fachpresse hochgelobt. Seit 2019 ist Sarah Christian Professorin für Violine an der Staatlichen Hochschule für Musik und Darstellende Kunst in Stuttgart.

MAXIMILIAN HORNUNG

Mit bestechender Musikalität, instinktiver Stilsicherheit und einer außergewöhnlichen musikalischen Reife erobert der Cellist Maximilian Hornung die internationalen Konzertpodien. Als Solist konzertiert er mit renommierten Klangkörpern unter Dirigenten wie Esa-Pekka Salonen, Semyon Bychkov, Bernard Haitink, Daniel Harding, Yannick Nézet-Séguin, Mariss Jansons, Manfred Honeck, Antonello Manacorda, Mario Venzago, Jonathan Nott, Kristjan Järvi, Andrew Manze, Krzysztof Urbanski und Robin Ticciati. Zu seinen Kammermusikpartnern zählen u.a. Anne-Sophie Mutter, Yefim Bronfman, Lars Vogt, Jörg Widmann, Hélène Grimaud, Christian Tetzlaff, Lisa Batiashvili, Antje Weithaas, François Leleux, Herbert Schuch und Tabea Zimmermann. Er musizierte gemeinsam mit dem Arcanto Quartett und dem Cuarteto Casals und wird von zahlreichen Festivals (u.a. in Schwetzingen, Salzburg, Mecklenburg-Vorpommern, Rheingau, Luzern, Verbier, Ravinia und Hong Kong) eingeladen. Regelmäßig ist er zu Gast auf Podien wie den Philharmonien Berlin, Köln und Essen, dem Wiener Musikverein, der Londoner Wigmore Hall und dem Concertgebouw Amsterdam. Seine umfangreiche Diskographie umfasst sowohl Solokonzerte als auch Kammermusik. Für sein erstes Album erhielt er den ECHO Klassik-Preis (Sony 2011), auch die CD mit Dvořáks Cellokonzert (Sony 2012) wurde mit dem begehrten ECHO ausgezeichnet. Es folgten die Einspielungen der wichtigsten Cello-Werke von Richard Strauss (Sony 2014) und der Konzerte von Joseph Haydn (Sony 2015). 2017 erschien bei der Deutschen Grammophon eine hoch gelobte Einspielung von Schuberts Forellenquintett mit u.a. Anne-Sophie Mutter und Daniil Trifonov.

In Augsburg geboren, erhielt mit acht Jahren seinen ersten Cello-Unterricht. Seine Lehrer waren Eldar Issakadze, Thomas Grossenbacher und David Geringas. Nachdem er 2005 als Sieger des Deutschen Musikwettbewerbs hervorgetreten war, gewann er 2007 als Cellist des Tecchler Trios den 1. Preis beim ARD-Musikwettbewerb. Im Alter von nur 23 Jahren wurde er erster Cellist des Symphonieorchesters des Bayerischen Rundfunks. Im Frühjahr 2022 übernahm er die künstlerische Leitung der Traunsteiner Sommerkonzerte.

RUNE BERGMANN

Er ist künstlerischer Leiter und Chefdirigent des Sinfonieorchesters der Philharmonie Szczecin, zugleich ist er als Chefdirigent des Schweizer Argovia Philharmonic und Musikdirektor des kanadischen Calgary Philharmonic Orchestra tätig.

Der energiegeladene und vielseitige Dirigent, dessen umfangreiches Repertoire Klassik, Romantik und Moderne umfasst, darunter Orchester- und Bühnenwerke, gilt als einer der begabtesten jungen skandinavischen Dirigenten.

Zu Bergmanns jüngsten Gastengagements gehören Konzertwochen mit den Orchestern in Baltimore, Detroit, Edmonton, Houston und New Jersey sowie mit dem Pacific Symphony Orchestra, dem New Mexico Philharmonic u.a. In Europa dirigierte er u.a. das Bergen Philharmonic, das Oslo Philharmonic, die Münchner Symphoniker, das Orchestra della Svizzera Italiana, das Orquesta Sinfónica Portuguesa, das Orquesta de Valencia und die Staatskapelle Halle. Er leitete auch Aufführungen von „Il barbiere di Siviglia“ und „La Traviata“ an der Norwegischen Nationaloper und gab sein US-Operndebüt in Britten's „A Midsummer Night's Dream“ in der Inszenierung von Claudia Solti an der Yale Opera. Gastengagements in der Saison 2022/2023 führen Bergmann erneut an die Podien des Baltimore, North Carolina und Malaga Symphony Orchestras. Außerdem wird er sein Debüt bei der kürzlich gegründeten ADDA Simfònica in Alicante (Spanien) geben. 2018 erschien Bergmanns erste Aufnahme mit der Philharmonie Szczecin, auf der die Sinfonie e-Moll „Wiedergeburt“ von Mieczysław Karłowicz zu hören ist – ein Werk, das inzwischen zu einem Schwerpunkt in Bergmanns Repertoire geworden ist. Zu Beginn seiner Karriere war Rune Bergmann Erster Kapellmeister und stellvertretender Generalmusikdirektor am Theater Augsburg; er war auch Erster Gastdirigent der Kaunas City Symphony und ist seit der Gründung 2010 künstlerischer Leiter des innovativen Fjord Cadenza Festivals in Norwegen.

Er ist talentierter Multiinstrumentalist, spielt Trompete, Klavier, Violine und Bratsche – überdies ist Jazz seine Leidenschaft.

GRANDIOSO

Abschluss der Saison | BRAHMS | ELGAR

Das **Doppelkonzert a-Moll für Violine, Violoncello und Orchester op. 102** (1887) ist das einzige Orchesterwerk, das **Johannes Brahms** (1833–1897) in den letzten zwölf Jahren seines Lebens komponierte, d.h. nach der Vierten Sinfonie e-Moll. Die ungewöhnliche Konstellation von Soloinstrumenten rührte von Brahms' Plan her, die abgekühlte Verbindung zum Violinisten Joseph Joachim wiederzubeleben und zugleich Robert Hausmanns Bitte um ein Cellokonzert zu erfüllen.

Brahms verbindet hier miteinander die barocke Form des Concerto Grosso (bei der eine Solistengruppe einem Ensemble gegenübersteht) mit der klassischen Form des Konzerts. 1779 schuf Mozart die Sinfonia concertante Es-Dur für Violine und Viola, fast dreißig Jahre später entstand Beethovens Tripelkonzert C-Dur für Violine, Cello und Klavier – auch dies sind Muster, an die Brahms anzuknüpfen beschloss. Eine gewisse Schwierigkeit (beziehungsweise eine Herausforderung) bestand darin, dass Violine und Cello keine kontrastierenden Instrumente sind, sondern harmonisch koexistieren.

Das Doppelkonzert a-Moll gilt als Meisterwerk, sowohl hinsichtlich der architektonischen Logik als auch des romantischen Ausdrucks. Die eher kühle Aufnahme war darauf zurückzuführen, dass das Werk dem damaligen Geschmack nicht entsprach: Nicht nur die von Brahms gewählte Gegenüberstellung von Soloinstrumenten hielt man für problematisch, sondern auch die Einführung des Solocellos. Kein bedeutendes Konzert für dieses Instrument entstand vor Brahms in der 2. Hälfte des 19. Jahrhunderts – Dvořaks Meisterwerk sollte erst sieben Jahre später geschrieben werden. Brahms stellte bescheiden fest, er hätte die Idee solches Doppelkonzerts demjenigen abtreten sollen, der beide Instrumente besser beherrschte...

Alle Themen werden durch das Cello – genauso wie bei Beethoven – angestimmt; im Gegensatz zu ihm nutzte Brahms jedoch alle Register des Instruments. Obwohl das Cello nie dominiert, ist es für die Violinstimme manchmal mehr als ihr gleichwertiger Partner. (33')

Die berühmten **Variations on an Original Theme op. 36** (gewöhnlich **Enigma-Variationen** genannt) von **Edward Elgar** (1857–1934) wurden 1899 komponiert und im Juni des nächsten Jahres unter der Leitung von Hans Richter vorgetragen. Der Zyklus besteht aus vierzehn Variationen über ein originelles Thema, was der Komponist bereits im angeführten Titel hervorhebt. In den Variationen porträtiert Elgar seine Freunde und Bekannten, darunter übrigens nicht nur Musiker – diesem Kreis wurde die gesamte Komposition zugeeignet. Er verriet jedoch keine Namen der Widmungsträger, als seine strikt persönliche Angelegenheit wurden sie verheimlicht. Die einzelnen Variationen sind mit Initialen oder Pseudonymen versehen. Beispielsweise spielt die erste von ihnen auf Elgars Frau Alice an. In der berühmten neunten Variation („Nimrod“) geht es wiederum um A. J. Jaeger, einen der engsten Freunde des Komponisten, die Variation selbst knüpft an ihre Gespräche über die langsamen Sätze in Beethovens Werken an. Die letzte bildet eine Art Selbstporträt.

Elgar wünschte sich anscheinend keine autobiographische Deutung des Werkes, der Zuhörer sollte es als reines Tonkunstwerk betrachten. Ohne die mit Tönen geschilderten Personen zu erkennen, sehen wir im Zyklus keine Silhouettenserie, sondern absolute Musik edelster Art, folgen ihrer Struktur, kunstvollen Veränderungen des Themas und dessen Modifizierungen durch jeweilige Instrumentalgruppen. Manchmal bleibt das variierte Hauptthema ziemlich getarnt, es erscheint indirekt – ganz wie es mit Haupthelden in Maeterlincks Dramen geschieht, wo sie sich gelegentlich im Hintergrund halten, anstatt sich in den Vordergrund zu schieben. Es gibt noch etwas Enigmatisches in Elgars Variationen: die Herkunft des g-Moll-Themas selbst. Jenes Rätsel wurde von Musikwissenschaftlern nie gelöst: Es ist wohl anzunehmen, dass die mutmaßliche Quelle des Themas nicht vorhanden ist... (32“)

Piotr Urbański
(Deutsche Fassung von Tomasz Kowalewski)

ORKIESTRA W DZISIEJSZYM KONCERCIE / ORCHESTER IM HEUTIGEN KONZERT

KONCERTMISTRZ / KON- ZERTMEISTER

Paweł Maślanka

I SKRZYPCE / 1. VIOLINE

Karolina Hyla-Wybraniec

Maria Sosnowska

Edyta Wolańska

Joanna Hajkiewicz

Olga Rozmus

Wioletta Borkowska

Izabela Wojciechowska

Maria Nowak

Marcin Kieruczenko

Alina Krzyżewska

Anna Majewska

Maciej Musiał

II SKRZYPCE / 2. VIOLINE

Anna Muzyk

Robert Smoliński

Diana Miszkiel-Gugała

Joanna Ostaszewska

Magdalena Pajestka

Małgorzata Kazimierczak

Aleksandra Górską

Małgorzata Borowiecka

Łukasz Górewicz

Anna Czechorowska

ALTÓWKA / BRATCHE

Grzegorz Sadowski

Ewa Kuśnierz

Wojciech Mazur

Galina Smolińska

Dominika Kotlicka

Ludmiła Rusin

Roman Żuchowicz

Aleksandra Majewska

WIOLONCZELA / VIOLONCELLO

Tomasz Szczęsny

Klara Świdrów

Hanna Możejewska

Dobrawa Czocher

Natalia Wesołowska

Dorota Cieśla

Beata Sawrymowicz

KONTRABAS / KONTRABASS

Karol Nasiłowski

Paweł Jędrzejewski

Michał Mitschke

Wojciech Gunia

Robert Możejewski

FLET / FLÖTE
Filippo del Noce
Anna Wojnowicz-Drężek

OBÓJ / OBOE
Mateusz Żurawski
Piotr Kokosiński

KLARNET / KLARINETTE
Krzysztof Krzyżewski
Piotr Wybraniec

FAGOT / FAGOTT
Zbigniew Kania
Michał Szydłowski
Edyta Moroz

WALTORNIA / HORN
Katarzyna Sułkowska
Oleksandr Melnychenko
Radosław Zamojski
Dmitrij Wdowiczenko
Dawid Kostrzewa

TRĄBKA / TROMPETE
Marcin Olkowski
Sławomir Kuszvara
Bogdan Rymaszewski

PUZON / POSAUNE
Mateusz Kupski
Wojciech Bublej
Igor Puszkas

TUBA
Tomasz Zienkiewicz

KOTŁY / PAUKEN
Dariusz Jagiełło

PERKUSJA / SCHLAGZEUG
Jacek Wierchowski
Bogdan Pilak
Dawid Buczuła*

ORGANY / ORGEL
Mariia Kulykovska*

*gościnnie / als Gast

Zapraszamy na koncert inaugurujący sezon jubileuszowy 2023/2024

29.09.2023

pt, 19:00

sala symfoniczna

GRANDIOSO

**INAUGURACJA SEZONU ARTYSTYCZNEGO
2023/2024**

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie

Rune Bergmann dyrygent

K. PENDERECKI – Fanfara

M. RAVEL – Bolero

R. STRAUSS – Tako rzecze Zaratustra op. 30

Wir laden Sie zu unseren Konzerten in der Jubiläumssaison 2023/2024 ein:

29.09.2023

Fr, 19:00

großer Konzertsaal

GRANDIOSO

Eröffnung der Saison 2023/2024

Sinfonieorchester der Philharmonie Szczecin

Rune Bergmann Leitung

K. PENDERECKI – Fanfare

M. RAVEL – Boléro

R. STRAUSS – Also sprach Zarathustra op. 30

Program jest równocześnie zaproszeniem na wernisaż dla 2 osób.

Wystawa Fotografii Wojciecha Druszcza

OBIEKTYWNI

WERNISAŻ

22.06.2023 | 19:00 | Galeria Poziom 4.

Wystawa dostępna do 17.09.2023

Jazzowe brzmienia, filmowe emocje!

PAWEŁ TOMASZEWSKI
C O I N C I D E N C E

W SERWISACH STREAMINGOWYCH

Kulturalna Grupa Energetyczna

Mecenas Roku 2023
Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza
w Szczecinie

*Polska Grupa
Energetyczna*

*Polska Grupa
Energetyczna*

Mecenas Roku 2023

**BMW
Bońkowsky**

Oficjalnym Partnerem Filharmonii
w Szczecinie jest Dealer BMW Bońkowsky

Partner Filharmonii

Partner Filharmonii

FOCUS HOTELS

Partner Filharmonii

Partner Filharmonii

Znajdziesz nas / Unsere Webpräsenz:

www.filharmonia.szczecin.pl

facebook.com/filharmoniaszczecin | instagram.com/filharmoniaszczecin | twitter.com/filharmoniaszn

tiktok.com/filharmoniawszczecinie | youtube.com/filharmoniaszczecin | youtube.com/edufilharmoniaszczecin